

Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği'nin Türkçeye Uyarlanması

The Adaptation of the Schadenfreude Scale into Turkish Culture

Mehmet Can Sevinçli¹ , Yasemin Abayhan²

¹Öğretim Görevlisi, Hitit Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Çorum-Türkiye

²Dr. Öğr. Üyesi, Hacettepe Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi Psikoloji Bölümü, Ankara-Türkiye

ORCID: M.C.S. 0000-0003-0897-8241;
Y.A. 0000-0002-3370-2100

Sorumlu yazar/Corresponding author:
Mehmet Can Sevinçli,
Hitit Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek
Yüksekokulu Merkez/Çorum, Türkiye
E-posta/E-mail:
mehmetcansevincli@hitit.edu.tr

Başvuru/Submitted: 03.02.2021
Revizyon Talebi/Revision Requested:
09.04.2021
Son Revizyon/Last Revision Received:
24.12.2021
Kabul/Accepted: 06.01.2022
Online Yayın/Published Online: 05.08.2022

Citation/Atf: Sevinçli, M.C. ve Abayhan, Y. (2022). Başkasının üzüntüsüne sevinme ölçeği'nin Türkçeye uyarlanması. *Psikoloji Çalışmaları - Studies in Psychology*, 42(2): 291-317.
<https://doi.org/10.26650/SP2021-873927>

Öz

Crysel (2014), sosyal yaşamda çeşitli talihsiz olaylar karşısında başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun bir kişilik özelliği olarak ele alınabileceğini ileri sürmüştür. Bu doğrultuda, iyicil ve kötütücl başkasının üzüntüsüne sevinme olmak üzere iki faktöre sahip ve toplam 12 maddeden oluşan bir ölçek geliştirmiştir. Bu çalışmanın amacı Crysel (2014) tarafından Amerikan örnekleminde geliştirilen Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği'ni Türkçeye uyarlamak ve psikometrik özelliklerini incelemektir. Bu çalışmanın örneklemini 379 üniversite öğrencisi (183 erkek, 196 kadın, $Ort._{yas} = 20.6$, $SS = 2.48$) oluşturmaktadır. Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği'ne ek olarak katılımcılara geçerlik sınamaları kapsamında Toronto Empati Ölçeği ve BeMaS- Haset ve Gıpta Ölçeği de verilmiştir. Psikometrik sınamalar kapsamında madde analizi, doğrulayıcı faktör analizi, diğer yapılarla ilişkiler ve güvenilirlik için tutarlık analizi uygulanmıştır. Madde analizi, ölçek maddelerinin madde toplam korelasyon katsayılarının uygun değerlere sahip olduğunu göstermektedir (.27- .46). Doğrulayıcı faktör analizleri sonucunda toplam beş model sınanmış ve elde edilen bulgular ölçeğin Türkçe formunun yeterli uyum değerlerine sahip olduğunu ve orijinal ölçek ile benzer faktör yapısına sahip olduğunu göstermiştir. Beklenildiği şekilde, faktörlerin kendi aralarındaki ve ölçekle olan ilişkileri anlamlı olduğu gibi; başkasının üzüntüsüne sevinme ile empati arasında negatif yönlü, haset arasında ise pozitif yönlü bir ilişki vardır. Ayrıca, sonuçlar gıpta ile başkasının üzüntüsüne sevinme duygusu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığını göstermiştir. Sonuç olarak, Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği'nin Türkçe formu iki faktörden ve 11 maddeden oluşmuştur. Yapılan analizler doğrultusunda ilgili ölçeğin geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olabileceğine ilişkin çeşitli kanıtlar elde edilmiştir. Dolayısıyla, bu ölçek kişiler arası süreçleri, duyguları, benliği ve kişilik özelliklerindeki inceleyecek gelecek araştırmalarda başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun düzeyini belirlemek için kolayca kullanılabilir. **Anahtar Kelimeler:** Başkasının üzüntüsüne sevinme, geçerlik, güvenilirlik, empati, kıskançlık

ABSTRACT

Crysel (2014) argued that Schadenfreude can be evaluated as a trait in the face of various unfortunate events in social life. Accordingly, she developed a 12-item scale that consists of two dimensions: benign and malicious Schadenfreude. The present study aims to adapt the Schadenfreude Scale Crysel developed for American culture to Turkish and to examine its psychometric properties. The study's sample is comprised of 379 university students (183 male, 196 female, $M_{age} = 20.6$, $SD = 2.48$). The participants were given the Toronto Empathy Scale and Benign and Malicious Envy Scale to test the validity of the Schadenfreude Scale. Item analysis, confirmatory factor analysis, and internal consistency were respectively performed on the data obtained from the sample. The item analysis demonstrated the item-total correlation values to be suitable (ranging from .27- .46). As a result of the confirmatory factor analysis, five models were generated, and the obtained findings show the Turkish form of the scale to have adequate fit indexes and a factor structure similar to the original scale. As expected, a positive correlation was found between Schadenfreude and malicious envy, whereas a negative correlation was found between Schadenfreude and empathy. Also, the results revealed no relationship to be present between benign envy and Schadenfreude. As a result, the Turkish form of the Schadenfreude Scale consists of two factors and 11 items. According to the analysis, a variety of evidence was obtained showing the scale to be a valid and reliable measuring tool. Hence, this scale can easily be used to determine the level of Schadenfreude in future research investigating interpersonal processes, emotions, the self, and traits.

Keywords: Schadenfreude, validity, reliability, empathy, envy

EXTENDED ABSTRACT

According to Festinger (1954), people tend to compare themselves with others. In this regard, people either positively maintain their self-image or enhance their self-esteem (Buunk et al., 2007). Smith (2000) stated emotions to be found based on social comparisons such as admiration, pity, or sympathy. The way one perceives their social environment is closely related to what kind of emotions emerge through social comparisons. For instance, a misfortune that befalls someone causes people to feel not only pity, upset, and empathy but also happiness, joy, and amusement. People occasionally tend to take some pleasure from the misfortune that befalls another, which the literature refers to as schadenfreude. Schadenfreude is a compound word with *Schaden* meaning harm and *Freude* meaning joy. Despite discussions regarding to the origin of the word, van Dijk and Ouwerkerk (2014) asserted schadenfreude to be a loanword for English because it derives from German.

Although many studies conventionally measure schadenfreude in response to social circumstances (Dvash & Shamay-Tsoory, 2011; Feather & McKee, 2014; Piskorz & Piskorz, 2009; Smith et. al., 1996), research examining schadenfreude as a trait has been scarce. In a study by Crysel (2014), schadenfreude was measured as a trait through a scale involving 12 items. The findings showed schadenfreude to be influenced by individual differences and to be conceptualizable as a trait instead of an emotional reaction to social cues. Hence, this

study aims to adapt Crysel's Schadenfreude Scale into Turkish and to assess its psychometric properties.

Method

The present study aims to investigate the validity and reliability of the Turkish version of the Schadenfreude Scale developed by Crysel (2014). The translation of the scale was carried out in line with the literature. Firstly, all items were translated into Turkish by the current study's researchers. Subsequently, these items were reexamined by an expert in the field, and the expert's opinions were taken to provide clarity and linguistic equivalency to Turkish grammar and culture. Lastly, the Turkish form of the scale took its final form.

The research sample consists of students selected using the convenience sampling method in order to remain consistent with the original study. The study recruited 379 psychology students (48.3% male, 51.7% female) from a public university. As data collection tools, participants were given the Benign and Malicious Envy Scale (Lange & Crusius, 2015) and the Toronto Empathy Questionnaire (Spreng et al., 2009) along with the Schadenfreude Scale.

Finally, item, confirmatory factor, construct validity, and internal consistency analyses were conducted to examine the psychometric properties of the Schadenfreude Scale.

Results

Firstly, the item analysis results show the item-total correlations of the scale items to vary between .27 and .46. Hence, the representativeness and distinctiveness of these items are sufficient. As a result, each item is consistent with the whole scale.

Secondly, confirmatory factor analysis was performed for the structural validity. According to the results, the final model was found to be statistically acceptable ($\chi^2 = 61.095$, $df = 40$, $\chi^2 / df = 1.53$, $AGFI = .95$, $GFI = .97$, $CFI = .96$, $NFI = .90$, $RMSEA = .03$). The results indicate the Turkish form of the scale to consist of 11 items and two factors, just as in Crysel's (2014) study.

The correlation analysis expectedly displayed a significantly positive correlation to exist between the Turkish form of the scale and the factor of malicious envy from the Benign and Malicious Envy Scale ($r_{(377)} = .29$), whereas a significantly negative correlation was shown to exist between the Turkish form of the scale and the Toronto Empathy Questionnaire ($r_{(377)} = -.39$). Also, the results show a significantly positive relationship to exist between malicious Schadenfreude and benign Schadenfreude ($r_{(377)} = .34$). As expected, both

malicious and benign Schadenfreude have a significant relationship with the Toronto Empathy Questionnaire (respectively, $r_{(377)} = -.47$, and $r_{(377)} = -.20$). The findings regarding the relationship between the Turkish form of the overall scale and its two factors (malicious and benign Schadenfreude) demonstrate a significant relationship to exist between them (respectively, $r_{(377)} = .87$ and $r_{(377)} = .76$). Lastly, the analysis revealed no relationship to exist among benign envy, the adapted scale, or its two factors (respectively, $r_{(377)} = .00$, $r_{(377)} = -.01$, and $r_{(377)} = .02$).

Lastly, an internal consistency analysis revealed Cronbach's alpha to be acceptable (.71). In addition, the coefficients for the two factors from the adapted scale were found to be acceptable (respectively, .62 and .71). As a result, the psychometric properties of the adapted scale were found to be sufficient.

Discussion

The current study has aimed to fill the gap in the Turkish literature regarding the measurement of schadenfreude as a trait. As a result, the Schadenfreude Scale developed by Crysel (2014) has been adapted into Turkish as a statistically valid and reliable measurement tool.

The results show support for the validity and reliability of the Turkish form of the scale. The scale consists of 11 items and two factors (i.e., benign and malicious schadenfreude). Compared to the original scale, Turk culture is believed to be able to affect a differentiation regarding the number of items on the adapted scale because social events can be interpreted or perceived differently in different cultures.

Consequently, this scale is found to be employable in future research on emotions, interpersonal and intrapersonal processes, the self, and personality traits on account of it having features that are easy to use and useful for assessing.

Bir değerine ihtiyacı olan insanın yalnızca onun varlığına değil, kendi durumunu onun durumu ile karşılaştırmaya da ihtiyacı vardır. Birey, bir diğeri ile kendisini karşılaştırarak sahip olduğu olumlu benlik değerini devam ettirir, benlik değerini artırır ya da azaltır (Buunk ve ark., 2007; Wills, 1981). Sosyal dünyanın tek başına kişi için baş edilmesi zor pek çok müphem durumu içinde bulunduran bir uyarıcı seti olduğu söylenebilir. Sosyal dünyayı nasıl algıladığımız içinde bulunduğumuz bağlamda hangi duyguların ortaya çıkacağı ile yakından ilişkilidir (Heider, 1958). Psikoloji alanında duygularla ilgili olarak genel kanı, duyguların içsel ve bireysel tepkiler olduğu yönündedir (Parkinson, 1996). Örneğin, birey sevmediği veya rakip olarak gördüğü ya da tanımadığı ve hiçbir şekilde iletişime geçmediği birinin başına gelen olayları değerlendirme tarzına göre bazen sevinme, hoşnut olma, keyiflenme hissedebilirken bazen de o kişinin içinde bulunduğu duruma üzülmüş, onunla empati kurar ve ona acır. Toplumsal normlar bağlamında bir arada yaşamın temel kurallarından biri bir diğerinin içinde bulunduğu olumsuz duruma yönelik kişilerin üzüntülerini belli etmeleridir. Ancak bazen, bir diğerinin üzüntüsü ötekilerin sevinci olur. Sosyal dünyayı değerlendirirken başkalarının başına gelen talihsiz veya üzüntü verici olaylar karşısında ortaya çıkan bu karmaşık duygunun adı başkasının üzüntüsüne sevinme duygusu ya da bir diğer ifadeyle, *Schadenfreude*'dir (van Dijk ve Ouwerkerk, 2014).

Bu çalışmada *başkasının üzüntüsüne sevinme* duygusu olarak Türkçeleştirilen *Schadenfreude* kavramına ait olan bir ölçüm aracının Türkçeye kazandırılması amaçlanmaktadır. Aşağıdaki çalışmalarda da açıklanacağı gibi başkasının üzüntüsüne sevinme duygusu alanyazında ilk olarak çevresel ve/veya durumsal değişkenlerden etkilenen bir duygu olarak tanımlanmıştır. Ancak, alanyazındaki güncel çalışmalar başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun bir tür kişilik özelliği olarak ele alınabileceğini vurgulamaktadır (Crysel, 2014). Bilindiği kadarıyla, Türkiye'de başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunu bir kişilik özelliği olarak ele alan bir ölçek mevcut değildir. Bu bağlamda gelecek çalışmalarda başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun bir kişilik özelliği olarak incelenebilmesini sağlayabilecek bir ölçüm aracının (Bkz. Crysel, 2014) Türkçeye kazandırılması bu çalışmanın hem özgün değerini hem de önemini içinde barındırmaktadır.

Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Duygusuna Genel Bakış

Ne olur da birey başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunu yaşar? Her kültür bu soruya kendi normları çerçevesinden cevap vermiştir. Bu bağlamda, başkasının üzüntü-

süne sevinme duygusu ile ilgili olarak yapılan çalışmalara geçmeden önce bu duygunun diğer kültürlerde ve Türkiye kültüründe kavramsal olarak nasıl ele alındığını bilmek ve anlamak önemlidir.

Bileşik bir kelime olan *Schadenfreude*, “Schaden (Harm)” ile “Freude (Joy)” kelimelerinin bir araya gelmesiyle oluşmaktadır. Alanyazında bu duyguyu ifade eden kelimenin kökenine dair çelişkili açıklamalar bulunmasına rağmen van Dijk ve Ouwerkerk (2014), *Schadenfreude* kelimesinin Almancadan İngilizceye geçtiğini belirtmektedir. Pinker (1997, s. 367), bu görüşü destekler nitelikte ana dili İngilizce olanların *Schadenfreude* kelimesini ilk defa duyduklarında verdikleri tepkiyi şöyle anlatmıştır: “*Başkasının talihsizliğine veya üzüntüsüne sevinme... Ne gibi bir şey olabilir ki? Ben bu kavramı anlayamıyorum çünkü kendi dilimde ve kültürümde bu kelimeye karşılık gelebilen bir şey yok*”. 1895 yılına gelindiğinde ise Oxford İngilizce Sözlüğü, *Schadenfreude* kavramını “diğer insanların talihsizliklerine karşı ortaya çıkan kötü niyetli sevinme” olarak tanımlamıştır (Akt. van Dijk ve ark., 2015).

Jung (2017) ise bu duygunun atipik bir duygu olduğunu söyler ve Kore kültürünü temsilen bu duyguyu şu atasözü ile ifade eder: “*Başkasının mutsuzluğu benim mutluluğumdur*”. Bir başka ifadeyle, diğer insanların talihsizliğine tanıklık etmek bir mutluluk kaynağıdır. Eski Yunan’da Aristoteles (M.Ö. 350/1954), başkasının üzüntüsüne veya talihsizliğine sevinmenin kıskançlıkla ilişkili olduğunu söyleyerek bu duyguyu yaşayan biri ile başkasının sahip olduğu nitelikleri kıskanan kişinin birbirine benzediklerini ifade etmiştir. Nietzsche (1887/2012) bu duyguyu diğerlerinden alınmak istenen “hayali bir öç” olarak değerlendirirken, aynı zamanda kişinin talihsizlik veya üzüntü veren olay karşısında pasif bir izleyici konumunda olduğunu vurgulamıştır. Son olarak, Schopenhauer (1851/2007) *Schadenfreude*’yi insan doğasına ait olabilecek en şeytani duygu olarak tanımlamıştır. Görüldüğü üzere, başkasının üzüntüsüne sevinme duygusu insanlığın ilk dönemlerinden itibaren farklı kültürlerde yaşamış pek çok düşünürün dikkatini çekmiş ve karmaşık insan doğasına ilişkin yapılan açıklamalar içerisinde yerini almıştır.

Başkasının Üzüntüsüne Sevinme, Kıskançlık ve Hakçalık

Başkasının üzüntüsüne sevinme ile ilgili olarak yapılan ilk çalışmaların temelinde sosyal karşılaştırma kıskançlığı vardır. Festinger’in (1954) belirttiği gibi insan, kendi görüş ve yeteneklerini diğerleriyle karşılaştırmaya güdülüdür ve bu güdü çerçevesinde duygularımızın aslında karşıımızdaki kişinin nasıl yorumlandığıyla ilgili olduğu söyle-

nebilir (Heider, 1958). Ayrıca Tesser ve Campbell (1980), sosyal karşılaştırma kıskançlığının karşılaştırmalardan doğan acı verici bir durum olduğunu belirtmektedir. Tüm bunlara paralel olarak, Bers ve Rodin (1984) yaptığı çalışmada 6-12 yaş arasındaki çocuklarda sosyal karşılaştırma kıskançlığının nelerden etkilendiğini incelemişlerdir. Araştırmaya katılan çocuklardan farklı alanlarda (matematik, spor, sanat vb.) başarılı veya başarısız olan kişilerle ilgili sosyal karşılaştırma yapabilecekleri hikayeleri okumaları ve sonrasında değerlendirmeleri istenmiştir. Elde edilen sonuçlar kız ve erkek çocukların sosyal karşılaştırma kıskançlığında birbirlerinden farklılaşmadığını gösterirken yaşın artmasıyla sosyal karşılaştırma kıskançlığının da arttığı yönündedir. Ayrıca, hedef kişi çocukların ilgi duyduğu bir alanda başarılı ise sosyal karşılaştırmadan doğan kıskançlık daha fazla görülmektedir. Salovey ve Rodin (1984), sosyal karşılaştırma kıskançlığının verilen olumlu veya olumsuz geri bildirimlerle ilgili olduğunu bulmuştur. Özellikle, katılımcının olumsuz ama hedef kişinin olumlu geri bildirim aldığı koşul sosyal karşılaştırma kıskançlığının en çok görüldüğü koşul olarak belirtilmiştir. Hatta, katılımcıların bu koşulda hedef kişiyi daha fazla değersizleştirdiği sonucuna ulaşılmıştır. Sonuç olarak hem Aristoteles'in hem de bazı öncü araştırmacıların (örn., Bers ve Rodin, 1984; Salovey ve Rodin, 1984) belirttiği gibi başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun temelinde diğer kişinin kıskanılması (envy) yatmaktadır. Alanyazında tıpkı başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunda olduğu gibi kıskançlık da iyicil ve kötücül olarak iki ayrı yapıyı temsil etmektedir (Van De Ven, 2014). Lange ve Crusius (2015) tarafından yapılan çalışma kapsamında iyicil kıskançlık kavramı ulusal alanyazına "gıpta" olarak uyarlanmıştır (Çırpan ve Özdoğru, 2017). Gıpta kavramı kıskançlığın aksine, hedef kişiye yönelik düşmanlık bir yaklaşımın olmadığı ve hatta insanları olumlu yönde güdüleyen bir duyguyu temsil etmektedir (Schaubroeck ve Lam, 2004). Hatta, gıpta duygusu insanları istenen veya arzu edilen nesneye ulaşma konusunda harekete geçirir (Crusius ve Lange, 2014). Dolayısıyla, başkasının üzüntüsüne sevinme ve gıpta duygusunun farklı eğilimlere yol açtığı söylenebilir.

Başkasının üzüntüsüne sevinme ve kıskançlık arasındaki ilişkinin incelendiği daha sonraki araştırmaların sonuçları birbirleriyle tutarsızdır. Bazı araştırmacılar başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun altında kıskançlığın olduğunu vurgularken (Dvash ve Shamay-Tsoory, 2011; Piskorz ve Piskorz, 2009; Smith ve ark., 1996; Van De Ven, 2014) bazı araştırmacılar aksini savunmuştur (Feather, 2012; 2014; Feather ve McKee, 2014; Feather ve Nairn, 2005; Feather ve Sherman, 2002). Araştırma bulgularının biribi-

riyle çelişmesinin nedenlerinden biri farklı yöntemlerin izlenmesi olabilir. Araştırmaların çoğunda kıskançlık ve başkasının üzüntüsüne sevinme duygusu, duruma bağlı hikayeler oluşturularak incelenmiştir. Hal böyle olunca, her araştırmacı kendi amacı doğrultusunda ve farklı çevresel değişkenleri vurgulayan bir hikâye oluşturduğu için farklı sonuçlar elde edilmiştir.

Öte yandan, bu duygunun sadece kıskançlıkla ilişkili olmadığını ifade eden araştırmalar da mevcuttur. Örneğin, bazı araştırmacılar başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun hakçalıkla ve hedef kişiye duyulan sempatiyle ilişkili olduğunu vurgularken (Berndsen, Tiggemann ve ark., 2017; Brambilla ve Riva, 2017; Brigham, Kelso ve ark., 1997; Feather, 2008, 2014; Feather ve McKee, 2014; Feather ve Nairn, 2005; Feather ve Sherman, 2002; Pancer ve ark., 2017; van Dijk ve ark., 2005, 2009; Watanabe, 2018); bazı araştırmacılar başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun ortaya çıkmasında hedef kişinin sosyal kimliğinin etkili olduğunu belirtmiştir (Berndsen ve ark., 2017; Cikara, 2015; Cikara ve ark., 2011a, 2011b; Cikara ve Fiske, 2014; Combs ve ark., 2009; Dalakas ve Melancon, 2012; Demir ve Rigoni, 2017; Kim ve Kim, 2018; Leach ve Spears, 2009; Lehr, Ferreira ve Banaji, 2019; Ouwerkerk ve van Dijk, 2014; Ouwerkerk ve ark., 2018; Phillips-Melancon ve Dalakas, 2014; Spears, 2013; Spears ve Leach, 2009; Sung ve ark., 2017). Bunların dışında başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun empati ile negatif yönde ilişkili olduğunu belirten çalışmalar da mevcuttur (Cikara ve ark., 2011b, 2014; Greitemeyer ve ark., 2010; Paulus ve ark., 2018). Sonuç olarak, başkasının üzüntüsüne sevinme duygusu birçok farklı kavramla temellendirilmiş veya ilişkilendirilmiştir.

Türk Kültüründe Başkasının Üzüntüsüne Sevinme

Başkasının üzüntüsüne sevinme duygusu ile ilgili olarak ulusal alanyazında gerçekleştirilmiş çalışmalar sınırlı sayıdadır. Örneğin, Torun (2012) sosyoekonomik seviyesi düşük katılımcılarla yaptığı araştırmasında hedef kişinin zengin olduğu koşulda kişilerin sosyoekonomik seviyesi düşük olan kişilere yönelik tutumuyla (nötr, karşıt ve yanında) ilgili olarak başkasının üzüntüsüne sevinme duygusu ve kıskançlık arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Araştırmanın sonuçlarına göre, katılımcılar sosyoekonomik seviyesi düşük insanlar hakkında olumsuz düşünen zengin hedef kişinin başına bir talihsizlik geldiğinde daha fazla sevinmektedir. Yeniay (2012) ise başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunu hedef kişinin sosyal kimliği bağlamında ele almıştır. Araştırmanın bulguları katılımcıların kendileri ile aynı grupta olmayan bireylerin başına gelen talihsizliğe daha

fazla sevindiğini göstermektedir. Erzi (2019), başkasının üzüntüsüne sevinme, benlik saygısı ve benlik tehdidinin yardım etme davranışı ile olan ilişkisine odaklanmıştır. Elde edilen sonuçlara göre, kişilerin benlik saygısı ile başkasının üzüntüsüne sevinme arasında negatif yönlü bir ilişki bulunurken, yardım etme davranışı ile diğer değişkenler arasında bir ilişki bulunamamıştır. Erzi (2020) tarafından yapılan bir başka çalışmada bireylerin sahip olduğu karanlık üçlü kişilik özellikleri (psikopati, narsisizm, makyevalizm) ile başkasının üzüntüsüne sevinme duygusu arasında olumlu yönde bir ilişki olduğu belirtilmiştir. Ayrıca, karanlık üçlü ile başkasının üzüntüsüne sevinme arasındaki ilişkide ahlaki geri çekilmenin ve ilişkisel saldırganlığın aracı bir rolü olduğu ortaya çıkarılmıştır. Başka bir deyişle, karanlık üçlü kişilik özellikleri yüksek olan kişilerin ahlaki olarak daha fazla geri çekilmeye eğilim gösterdikleri ve buna bağlı olarak başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunu daha yoğun hissettikleri ifade edilmiştir.

Yapılan çalışmaların çoğu başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunu incelerken hedef kişinin başına gelen tek bir olayı sunmaktadır. Başka bir ifadeyle, bu duygunun spesifik bir duruma tepki olarak ortaya çıkışı üzerinde durulmaktadır. Dolayısıyla, başkasının üzüntüsüne sevinme duygusu sadece bir duruma bağlı olarak incelendiği zaman sosyal dünyanın birçok noktasına temas etmekte yetersiz kalabilir. Ayrıca, özellikle kıskançlık ve başkasının üzüntüsüne sevinme duygusu arasındaki bağı vurgulayan araştırmacılar (örn., Smith ve ark., 1996; Van De Ven, 2014) kıskançlığın mizacı bir özellik olduğunu ve bu duygu açısından bireysel farklılıkların olabileceğini vurgulamaktadırlar. Araştırmalar göstermektedir ki bazı bireyler sosyal karşılaştırmaların sonunda kıskançlık hissetmeye daha yatkın olabilirler (Bkz. Salovey ve Rodin, 1984; Smith, 2000). Bu durum başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun aslında bir kişilik özelliği olarak tanımlanıp tanımlanamayacağı sorusunu akla getirmektedir. Başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunu bir kişilik özelliği olarak ele almak konuya yaklaşım açısından hem daha faydalı hem de daha bilgilendirici olacaktır. Bu bilgiler doğrultusunda, Krizan ve Johar (2012) yaptığı bir çalışmada başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunu, kıskançlığı ve narsisizmi bir kişilik özelliği olarak değerlendirmiş ve aralarındaki ilişkiyi incelemiştir. Başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunu bir kişilik özelliği olarak ele alan bir diğer çalışma Crysel (2014) tarafından yapılmıştır ve bu duygunun kişilik özelliği olarak ölçümünü sağlayan 12 maddelik bir ölçek geliştirilmiştir. İlgili ölçek iyicil ve kötücül başkasının üzüntüsüne sevinme olmak üzere iki farklı faktöre sahiptir. Bu faktörler arasındaki fark ise hedef kişinin başına gelen talihsizliğin derecesine bağlı olarak değişim göstermektedir.

Bu bilgiler ışığında, bu çalışmanın amacı Crysel (2014) tarafından alanyazına kazandırılan “*Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği'nin (Schadenfreude Scale)*” Türkçeye uyarlanmasıdır. Bu doğrultuda ilk olarak çevirisi yapılan ölçek maddelerinin ayırt ediciliğini değerlendirmek adına madde analizi uygulanmıştır. İkinci olarak, ölçeğin orijinal yapıya uygunluğunu değerlendirmek adına doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Son olarak, yine geçerlik kapsamında ilgili ölçeğin kendi içindeki ve diğer yapılarla olan ilişkilerini incelemek adına korelasyon analizleri gerçekleştirilmiştir. Ulusal alanyazında yapılan çalışmalar (Erzi, 2019; Torun, 2012; Yeniay, 2012) başkasının üzüntüsüne sevinme, empati ve kıskançlık duygularına odaklanmaktadır. Alanyazındaki çalışmalara paralel olarak bu çalışma kapsamında Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği'nin yapı geçerliğini test etmek adına başkasının üzüntüsüne sevinme duygusu ile kıskançlık ve empati arasındaki ilişki incelenmiştir. Van De Ven'in (2014) belirttiği gibi kıskançlığın iki boyutu (iyicil ve kötücül) mevcuttur. Kıskançlığın kötücül boyutu yani haset daha düşmancıl bir eğilim ile ortaya çıkarken, iyicil boyutu yani gıpta ise insanın kendini geliştirmesine yönelik olumlu bir motivasyonla ortaya çıkar (Schaubroeck ve Lam, 2004). Bu bilgiler ışığında başkasının üzüntüsüne sevinme duygusu ile kıskançlığın haset boyutu arasında olumlu bir ilişki beklenirken, gıpta boyutu ile bir ilişki beklenmemektedir. Empati ve başkasının üzüntüsüne sevinme duygusu arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmalar ise iki duygu arasında olumsuz bir ilişki olduğunu belirtmektedir (Cikara ve ark., 2011b, 2014). Bu noktadan hareketle, başkasının üzüntüsüne sevinme duygusu ile empati arasında olumsuz bir ilişki beklenmektedir. Sonuç olarak, Türkiye’de başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun bir kişilik özelliği olarak incelendiği bir çalışma olmadığı için gelecek çalışmalarda başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun bir kişilik özelliği olarak ele alınabilmesini sağlayabilecek ölçüm aracının Türkçeye kazandırılması bu çalışmanın hem özgün değerini hem de önemini içinde barındırmaktadır.

Yöntem

Katılımcılar

Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği'nin Türkçeye uyarlama çalışması bir devlet üniversitesinin çeşitli bölümlerinde okumakta olan öğrencilerin katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Örneklem bu şekilde seçilmesinde Crysel'in (2014) çalışması temel alınmıştır. Crysel (2014), üniversite örneklemi büyük bir çoğunluğunu psikoloji öğrencilerinden seçmiştir. Dolayısıyla, bu araştırma kapsamında araştırma örnekleminin büyük bir çoğunluğu özellikle psikoloji öğrencilerinden oluşmaktadır. Ayrıca, araştır-

manın yapıldığı üniversitenin farklı kültürlerden gelen öğrencilere sahip olması örneklemin genellenebilirliğini arttırmaktadır.

İlk aşamada araştırmaya 392 kişi katılmıştır. Yapılan inceleme sonucunda 13 katılımcının kendisine verilen ölçeklerin her birinden beşte bir oranından daha fazla boş bıraktığı tespit edilmiştir. Bu doğrultuda, 13 katılımcının verisi veri setinden çıkarılarak analizlere 379 katılımcının verisi ile devam edilmiştir. Bu kişilerin 183'ü erkek (%48.7) ve 196'sı kadındır (%51.3) ($Ort_{yaş} = 20.6$, $SS = 2.48$).

Veri Toplama Araçları

Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği

Crysel (2014) tarafından geliştirilen ölçek iki faktöre sahip, 12 maddeden oluşan bir öz bildirim ölçeğidir. Ölçeğin ilk altı maddesi iyicil başkasının üzüntüsüne sevinmeyi ifade ederken, son altı maddesi kötücül başkasının üzüntüsüne sevinmeyi ifade etmektedir. Ayrıca, ölçeğin 1., 2., 5., 8., 9. ve 11. maddeleri ters olarak kodlanmıştır. Ölçek 9'lu derecelendirme tipindedir (1= Kesinlikle katılmıyorum, 9= Kesinlikle katılıyorum) ve ölçeğin iç tutarlılık katsayısı .90 iken faktörlerin iç tutarlılık katsayısı iyicil yönde başkasının üzüntüsüne sevinme için .84; kötücül yönde başkasının üzüntüsüne sevinme için .91'dir.

Crysel (2014) ölçek geliştirme sürecinin ilk aşamasında başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunu özgül olarak tanımlayabilecek sosyal durumları içeren toplam 54 maddelik bir madde havuzu oluşturmuştur. Bu maddelerin bir örnekleme uygulanmasının ardından elde edilen verilere açımlayıcı faktör analizi uygulanmıştır. Elde edilen bulgulara göre üç faktörlü bir yapının ortaya çıktığını görülmüştür. Crysel (2014) bu faktörleri sırasıyla iyicil başkasının üzüntüsüne sevinme, kötücül başkasının üzüntüsüne sevinme son faktörü de iyicil veya kötücül olarak adlandırılmayan altı tane ters maddenin olduğu üçüncü faktör olarak isimlendirmiştir. İyicil başkasının üzüntüsüne sevinme bir kişinin başına gelen talihsizlik nedeniyle az zarar gördüğü durumlarda tanımlanırken; kötücül başkasının üzüntüsüne sevinmede zararın derecesi daha fazla olarak tanımlanmaktadır. Ardından, belirtilen altı ters madde ile faktör yükü .50'den küçük olan maddeler çıkartılarak ölçek 12 maddeden ve iyicil ve kötücül olmak üzere iki faktörden oluşmuştur. Bir sonraki aşamada doğrulayıcı faktör analizi yapılarak ölçeğin uyum değerleri incelenmiştir. Crysel (2014), ilgili ölçeğin iki faktörlü modelinin sahip olduğu uyum değerlerinin tek faktörlü modelin sahip olduğu uyum değerlerine kıyasla daha iyi

olduğunu belirtmiştir. Yapılan analizlere ek olarak güvenilirlik sınamaları için iç tutarlılık analizi ile zaman içindeki tutarlılığını değerlendirmek üzere test-tekrar test yöntemleri kullanılmıştır. İlgili analizler sonucunda, elde edilen Cronbach Alfa katsayısının .76, test-tekrar test katsayısının ise .87 olduğu görülmüştür. Ayrıca, faktörlere ilişkin yapılan analizler de iyicil ve kötücül başkasının üzüntüsüne sevinme faktörlerine ait test-tekrar test korelasyon katsayılarının (sırasıyla, $r = .73$; $r = .84$) yüksek olduğunu göstermektedir. Crysel (2014) son olarak Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği'nin her iki faktörünün de kıskançlık ile pozitif yönlü bir korelasyonu olduğunu bulurken, empati ile negatif yönlü bir korelasyonu olduğunu bulmuştur.

BeMaS Haset ve Gıpta Ölçeği

Lange ve Crusius (2015) tarafından geliştirilen ölçek Çırpan ve Özdoğru (2017) tarafından Türkçeye uyarlanmıştır. BeMaS Haset ve Gıpta Ölçeği 10 maddeden oluşan bir öz bildirim ölçeği olup 6'lı derecelendirme tipindedir. Ölçek, "haset" ve "gıpta" olmak üzere iki faktörden oluşmaktadır. Ölçeğin orijinal formunda haset faktörünün iç tutarlılık katsayısı .89 iken Türkçe formunda .86'dır. Ölçeğin orijinal formunda gıpta faktörünün iç tutarlılık katsayısı .85 iken, Türkçe formunda .78'dir. Ölçeğin haset ve gıpta faktörlerinde beşer madde vardır. Ölçeğin 2., 5., 6., 8. ve 10. maddeleri haset faktörüne; 1., 3., 4., 7. ve 9. maddeleri gıpta faktörüne aittir. "*Başkalarını kıskandığımda, gelecekte nasıl onlar kadar başarılı olabileceğime odaklanırım*" maddesi gıpta faktörüne; "*Benden üstün olan insanların üstünlüklerini kaybetmelerini isterim*" maddesi haset faktörüne örnek olarak verilebilir.

Toronto Empati Ölçeği

Spreng ve arkadaşları (2009) tarafından geliştirilen ölçek Totan ve arkadaşları (2012) tarafından Türkçeye uyarlanmıştır. Toronto Empati Ölçeği orijinal olarak 16 maddeyi içerirken, Türkçe formu 13 maddeyi içermektedir. Her iki form da tek faktörlü bir öz bildirim ölçeği olup, 5'li Likert tipindedir. Ölçeğin orijinal formunun iç tutarlılık katsayısı .85 iken, Türkçe formunun iç tutarlılık katsayısı .79'dur. "*İnsanların daha iyi hissetmesini sağlamaktan mutluluk duyarım*" maddesi örnek olarak verilebilir.

Demografik Bilgi Formu

Katılımcıların yaş ve cinsiyetlerine ilişkin bilgileri elde etmek amacıyla oluşturulmuştur.

İşlem

Crysel (2014) tarafından geliştirilen *Schadenfreude* Ölçeği'nin, Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği olarak Türkçeye çevrilmesi aşamasında alanyazında genel kabul gören yöntem takip edilmiştir. Ölçek, ilk olarak orijinal dilinden (İngilizce) Türkçeye alanında uzman ve anadili Türkçe olan iki araştırmacı tarafından çevrilmiştir. Çeviri aşamasında orijinal ölçekte ifade edilen duyguların hem dil bilgisi yönünden Türkçeye hem de Türk kültürüne uygunluğu dikkate alınmıştır. Araştırmacılar ölçek maddelerini ilk aşamada birbirlerinden ayrı olarak çevirmiştir. Bir sonraki aşamada ise çevrilen maddeler birbirleriyle karşılaştırılmıştır ve üzerinde uzlaşılan maddeler değiştirilmeden bırakılmıştır. Üzerinde uzlaşma sağlanamayan maddeler için ise anlaşılabilirlik, netlik, açıklık, kültüre ve dilbilgisine uygunluk açısından tekrar değerlendirilme yapılmasına karar verilmiştir. İlk aşamaya benzer olarak araştırmacılar uzlaşma sağlanamayan maddeleri birbirlerinden ayrı olarak değerlendirip çevirdikten sonra maddeler birbirleriyle karşılaştırılmış ve uygunluk açısından yeniden tartışılmıştır. Bu sürecin sonunda bütün maddeler üzerinde hem Türkçe dil bilgisine hem de Türk Kültürüne uygunluğu açısından ortak görüş sağlanmıştır. Son olarak, alanında uzman başka bir araştırmacı Türkçeye çevrilen maddelerin hepsini, ölçeğin orijinal maddeleri ile karşılaştırarak gözden geçirmiştir. Uzman kişinin görüş ve önerileri çerçevesinde ölçeğin Türkçe formu ortak görüşler sonucunda son şeklini almıştır.

Veri toplama işlemini gerçekleştirmek için gerekli izin Hacettepe Üniversitesi'nin Etik Komisyonu'na başvurularak 30 Nisan 2019 tarihinde alınmıştır (35853172-300 sayılı belge). Gerekli iznin alınmasıyla birlikte bu çalışma 2018-2019 eğitim-öğretim yılının bahar ve yaz döneminde sınıf ortamında öğrencilerin katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Öğrencilere ilk olarak bilgilendirilmiş onam formu ve demografik form verilmiştir. Daha sonra, araştırmada kullanılacak üç farklı ölçeğin sıralama etkisini kontrol etmek için araştırmacılar tarafından ölçek formlarının sıraları seçkisizleştirilip öğrencilere dağıtılmıştır. Çalışmanın toplam süresi ortalama beş dakika olmuştur. Katılımcılar formları doldurduktan sonra araştırmaya katılımları için kendilerine teşekkür edilmiştir.

Veri Analizi

Araştırma verilerinin analizleri için iki ayrı istatistik paket programı kullanılmıştır. Korelasyon, madde ve güvenilirlik analizleri "SPSS 23.0" paket programı ile gerçekleştirilirken, doğrulayıcı faktör analizi için AMOS 24.0 kullanılmıştır.

Ölçeğin içerisindeki her bir maddenin hem ayırt ediciliğini hem de madde toplam korelasyonunu belirlemek için madde analizi uygulanmıştır. Buna ek olarak, ilgili ölçe-

ğin başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun işevuruklaştırılmasında doğru bir ölçüm aracı olup olmadığını görebilmek için ölçtüğü yapı ile kuramsal olarak ilişkili olan diğer yapıların ne derecede ilişkili olduğunu göstermek amacıyla yapı geçerliği de sınanmıştır. Bu bağlamda ölçeğin faktörleri ve ölçeğin toplam puanı ile olan ilişkileri de iç tutarlık kapsamında dikkate alınarak incelenmiştir. Ayrıca, ölçeğin faktör yapısının orijinal ölçek makalesindeki yapıyla uyumlu olup olmadığını görmek amacıyla doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Son olarak, ölçeğin ne derece güvenilir olduğunun belirlenebilmesi için Cronbach Alfa katsayısı hesaplanmıştır.

Bulgular

Madde Analizi

Madde analizi kapsamında ilgili ölçeğe ilişkin maddelerin madde toplam korelasyonları incelenmiştir. Elde edilen değerler ise Tablo 1'de gösterilmiştir.

Tablo 1.

Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği Madde Analizi

Madde	Faktör 1	Faktör 2	Ort.	SS.	Madde-Toplam Korelasyonu
İyicil Başkasının Üzüntüsüne Sevinme					
1. İnsanların düştüğü videoları izlemekten keyif almam.*	.69	.01	5.39	2.64	.40
2. Karakterlerin canının yandığı kaba komediden keyif almam.*	.48	.13	3.71	2.53	.40
3. Yere düşmüş bir kişinin yerden kalkmasına yardım etmeden önce ona gülmüşlüğüm vardır.	.58	.01	5.95	2.48	.37
4. Başkalarının utanç verici hikayelerini okumayı keyifli bulurum.	.56	.06	3.87	2.54	.37
5. Bir kişinin kapalı olan sürgülü bir cam kapıya çarpması komik değildir.*	.75	.09	5.66	2.71	.46
6. Bir kişinin kendini gülünç duruma düşürdüğünü görmek bence komiktir.	.64	.10	4.35	2.35	.45
Kötücül Başkasının Üzüntüsüne Sevinme					
7. Diğerlerinin düşük not alması hoşuma gider.	.07	.78	2.90	2.22	.27
8. Başkalarının kötü gününde onları izlemek hoşuma gitmez.*	.15	.64	2.41	1.95	.35
9. Birisinin bilgisayarının çöktüğünü görmekten keyif almam.*	.14	.39	2.34	2.22	.29
10. Başarılı bir kişinin kovulduğunu görmekten hoşlanırım.	.03	.58	1.75	1.67	.29
11. Başkasının başarısızlığından zevk almam.*	.14	.73	2.70	2.17	.30
12. Bir kişi son anda otobüsü kaçırdığı zaman ona gülerim.	.47	.09	2.42	2.31	.41

Not. Ölçekteki ters maddeler * işareti ile belirtilmiş olup ölçeğin 12. maddesi Türkçe formundan çıkartılmıştır.

Ölçekte yer alan her bir madde için madde toplam korelasyonu değerleri ise .27 ila .46 arasında değişmektedir. Elde edilen bulgular ölçeğe ait maddelerin ölçeğin bütünü ile yeterli bir tutarlılığa sahip olduğunu göstermektedir.

Doğrulayıcı Faktör Analizi

İlgili ölçeğin faktör yapısını incelemek için doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Bu bağlamda yapılan doğrulayıcı faktör analizi ile ölçeğin orijinal formundaki yapıya kıyasla Türkçe formundaki yapının ne derece doğrulandığı tespit edilmiştir. İlk olarak tek faktörlü bir model sınanmıştır ve elde edilen bulgular modelin uyum indekslerinin yeterli olmadığını göstermiştir ($\chi^2 = 251.493$, $df = 54$, $\chi^2/df = 4.66$, $CFI = .70$, $NFI = .65$, $RMSEA = .10$). Ardından, ölçeğin orijinal formuna benzer olarak iki faktörlü modeller test edilmiştir. Test edilen bütün modellerde ölçeğin ilk altı maddesi iyicil başkasının üzüntüsüne sevinme faktörü altında yer alırken kalan maddeler ise kötücül başkasının üzüntüsüne sevinme faktörü altında yer almıştır. Yapılan analiz sonucunda elde edilen modellerin uyum indeksleri incelenmiş ve Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2.

Modellere İlişkin Uyum Değerleri

	χ^2	<i>sd</i>	χ^2/sd	<i>p</i>	AGFI	GFI	CFI	NFI	RMSEA
Model 1	158.267	53	2.986	.000	.91	.93	.84	.78	.07
Model 2	146.987	52	2.827	.000	.91	.94	.85	.79	.07
Model 3	126.414	51	2.479	.000	.92	.95	.88	.82	.06
Model 4	123.670	50	2.473	.000	.92	.95	.89	.93	.06
Model 5	61.095	40	1.527	.000	.95	.97	.96	.90	.03

Not. Model 1, 12 maddeden ve iki faktörden oluşmaktadır ve maddelerin hata varyansları birbirinden bağımsızdır. Model 2, 12 maddeden ve iki faktörden oluşmaktadır ve 4. ve 6. maddelerin hata varyansları birbirine bağlıdır. Model 3, 12 madde ve iki faktörden oluşmaktadır ve bir önceki modele ek olarak 7. ve 11. maddelerin hata varyansları birbirine bağlıdır. Model 4, 12 maddeden ve iki faktörden oluşmaktadır ve bir önceki modele ek olarak 10. ve 11. maddelerin hata varyansları birbirine bağlıdır. Model 5, 11 maddeden ve iki faktörden oluşmaktadır. Bir önceki modelin hata varyansları benzer şekilde korunmaktadır

Tablo 2 incelendiğinde analizler kapsamında toplam beş model test edilmiştir. Modellerin hepsi orijinal ölçeğe bağlı kalınarak iki faktörlü bir yapıyı test etmiştir. İlk modeldeki uyum indeksi değerlerinin yeterli olmadığı ($\chi^2 = 158.267$, $df = 53$, $\chi^2/df = 2.986$, $CFI = .84$, $NFI = .78$, $RMSEA = .07$) görüldükten sonra ilgili modifikasyon indeksleri, maddelerin anlamsal bütünlüğü ve içerikleri değerlendirilmiştir. Model 2’de 4. ve 6. Maddenin ilişkilendirilmesiyle birlikte Model 1’e kıyasla uyum değerlerinin daha uygun olduğu görülmüştür ($\chi^2 = 146.987$, $df = 52$, $\chi^2/df = 2.827$, $CFI = .85$, $NFI = .79$, $RMSEA = .07$). Ancak, bütün uyum değerlerinin hala kabul edilen aralıkta olmaması nedeniyle Model 3 kapsamında ise 7. ve 11. Madde ilişkilendirilmiş ve uyum değerleri-

nin Model 2'den daha uygun olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($\chi^2 = 126.414$, $df = 51$, $\chi^2/df = 2.479$, $CFI = .88$, $NFI = .82$, $RMSEA = .06$). Benzer noktadan hareketle, Model 4'te 10. ve 11. Maddenin hata varyansları her bir modelde bir önceki maddelerin ilişkilendirilmesi devam ettirilerek sabitlenmiş ve modeller test edilmiştir. Elde edilen bulgular Model 4'e ait uyum değerlerinin kendinden önceki bütün modellerden daha uygun olduğunu göstermektedir ($\chi^2 = 123.670$, $df = 50$, $\chi^2/df = 2.473$, $CFI = .89$, $NFI = .93$, $RMSEA = .06$). Son olarak, Model 5 kapsamında da önceki modellerde yapılan sabitlemeler devam ettirilerek maddelerin içeriği incelenmiş ve diğer maddeler ile tutarlı olmadığı görülen 12. Madde ("Bir kişi son anda otobüsü kaçırdığı zaman ona gülerim") modelden çıkarılarak uyum değerleri incelenmiştir. Yapılan analizler beş farklı model içerisinde Model 5'in diğer modellere kıyasla en iyi uyum iyiliği değerlerine sahip olduğunu ortaya çıkarmıştır ($\chi^2 = 61.095$, $df = 40$, $\chi^2/df = 1.527$, $CFI = .96$, $NFI = .90$, $RMSEA = .03$). Dolayısıyla, orijinali toplamda 12 madde ve iki faktörden oluşan Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği'nin Türkçe formu toplamda 11 madde ve iki faktörden oluşarak son halini almıştır. Ölçeğin iyicil başkasının üzüntüsüne sevinme faktörü altında yer alan maddelerin korelasyon katsayıları .41 ile .69 arasında değişirken, kötücül başkasının üzüntüsüne sevinme faktörü altında yer alan maddelerin korelasyon katsayıları .40 ile .44 arasında değişmektedir.

Güvenirlilik Analizi

Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği'ndeki maddelerin iç tutarlık güvenirlik katsayılarını belirlemek için Cronbach Alfa değeri dikkate alınmıştır. Yapılan analizler kapsamında 11 maddelik ölçek temel alınmıştır. Bu doğrultuda elde edilen bulgulara göre ölçeğin tamamı için Cronbach Alfa katsayısının .71 olduğu görülmektedir. Ayrıca, ölçeğin iyicil başkasının üzüntüsüne sevinme faktörünün (altı madde) Cronbach Alfa katsayısı .71 olarak bulunurken, kötücül başkasının üzüntüsüne sevinme faktörünün (beş madde) Cronbach Alfa katsayısı ise .62 olarak bulunmuştur.

Yapı Geçerliği

Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği'nin yapı geçerliğini incelemek için ölçeğin faktörler arası ilişkileri ile BeMaS Haset ve Gıpta Ölçeği ve Toronto Empati Ölçeği ile ilişkileri incelenmiştir. Bu bağlamda ölçekler arasındaki ilişkiyi göstermek için Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Analizi yapılmıştır. Yapılan bu analize dair bulgular Tablo 3'te gösterilmiştir.

Tablo 3.*Ölçekler ve Faktörlerine İlişkin Korelasyon Analizinin Bulguları*

Değişkenler	Ort.	SS	Min.	Mak.	α	1	2	3	4	5	6
1. Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği	3.62	1.17	1	8	.71	-	.87**	.76**	.29**	.00	-.39**
2. İyicil Başkasının Üzüntüsüne Sevinme	4.82	1.62	1	9	.71		-	.34**	.05	-.01	-.20**
3. Kötücül Başkasının Üzüntüsüne Sevinme	2.41	1.23	1	9	.62			-	.48**	.02	-.47**
4. BeMaS-Haset	2.21	0.91	1	6	.81				-	.23**	-.21**
5. BeMaS-Gıpta	4.01	1.02	1	6	.78					-	.03
6. Toronto Empati Ölçeği	4.01	0.53	1	5	.82						-

Not. * $p < .05$, ** $p < .01$. BeMaS: Benign and Malicious Scale.

Tablo 3'e göre Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği'nin toplam puanının iyicil ($r(377) = .87$) ve kötücül ($r(377) = .76$) başkasının üzüntüsüne sevinme faktörleri ile arasındaki ilişkilerin benzer şekilde anlamlı ve pozitif yönlü olduğu bulunmuştur. Buna ek olarak, Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği'nin faktörleri arasındaki ilişki incelendiğinde ise iki faktör arasındaki ilişkinin de yine istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif yönlü olduğu bulgusuna ulaşılmıştır ($r(377) = .34$).

Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği'nin diğer yapılarla ilişkisine bakıldığında BeMaS Haset faktörü ile arasındaki ilişkinin anlamlı ve pozitif yönlü olduğu bulunurken ($r(377) = .29$), BeMaS Gıpta faktörü ile arasındaki ilişkinin anlamlı olmadığı bulunmuştur ($r(377) = .00$). Ayrıca, BeMaS Haset faktörünün kötücül başkasının üzüntüsüne sevinme faktörü ile arasındaki ilişki anlamlı ve pozitif yönlüdürken ($r(377) = .48$), iyicil başkasının üzüntüsüne sevinme faktörüyle arasındaki ilişki anlamlı değildir ($r(377) = .05$). Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği'nin faktörlerinin BeMaS Gıpta faktörüyle ilişkisine bakıldığında ise hem kötücül hem de iyicil başkasının üzüntüsüne sevinmenin gıpta faktörü ile istatistiksel olarak anlamlı bir ilişkiye sahip olmadığı sonucuna ulaşılmıştır (sırasıyla, $r(377) = .02$; $r(377) = -.01$).

Son olarak, Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği ile empati arasındaki ilişkinin istatistiksel olarak anlamlı ve negatif yönlü olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($r(377) = -.39$). Empatinin, ölçeğin hem iyicil ($r(377) = -.20$) hem de kötücül faktörü ile ($r(377) = -.47$) arasında anlamlı ve negatif bir ilişki görülmüştür.

Tartışma

İnsanların içinde bulunduğu çevreye verdiği duygusal tepkiler bireylerin kişilik özelliklerinden kaynaklanabileceği gibi çevresel değişkenlerden de kaynaklanabilir. Bu durum başkasının üzüntüsüne sevinme duygusu için de geçerlidir. Alanyazın incelendiğinde, başkasının üzüntüsüne sevinme duygusu çoğunlukla hedef kişinin içinde bulunduğu duruma bir tepki olarak ortaya çıkmaktadır. Dolayısıyla, araştırmacıların amaçları doğrultusunda oluşturdukları senaryolardaki spesifik durumlara verilen bir tepki olarak ortaya çıkan bu duygunun insan doğasına ait genel özellikleri görülmemektedir. Bu bağlamda, bu duygunun bir kişilik özelliği olarak değerlendirilmesi spesifik ve kısıtlı durumlara verilen tepkilere kıyasla daha geniş bir perspektif sunacaktır.

Yukarıdaki bilgiler ışığında, bu çalışmanın amacı başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunu bir kişilik özelliği olarak ele alan ve Crysel (2014) tarafından geliştirilen Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği'nin Türkçeye uyarlanmasını içermektedir. Bu amaç doğrultusunda, ölçeğin orijinal formuna yakın bir örneklem araştırmaya dahil edilmiş olup ölçeğin Türkçe formundaki psikometrik özelliklerine dair bulgular elde edilmiştir. Orijinal çalışmaya bağlı kalınarak yapılan analizler sonucunda ölçeğin Türkçe formunun geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olabileceğine dair kanıtlar elde edilmiştir.

İlk olarak, madde analizine ilişkin sonuçlar her bir maddenin ölçeğin bütünü ile kabul edilebilir seviyede bir korelasyona sahip olduğunu göstermektedir (Büyüköztürk, 2007). Başka bir ifadeyle, ölçek maddelerinin benzer özellikler taşıdığı ve bireylerin tepkilerini ayırt etme konusunda yeterli olduğu düşünülmektedir.

Doğrulayıcı faktör analizi kapsamında ise beş farklı model test edilmiştir. Hem modifikasyon indeksleri hem de maddelerin ifade ettiği anlamsal bütünlüğün ve içeriğin benzer olma durumu göz önüne alındığında son modelde orijinal ölçeğin 12. Maddesi ("Bir kişi son anda otobüsü kaçırdığı zaman ona gülerim") modelden çıkarıldığında daha iyi uyum değerlerinin elde edildiği görülmüştür. İlgili maddenin ölçekten çıkarılmasının nedenlerinden biri farklı yorumlanmaya açık olmasından kaynaklanabilir. Zira, bir otobüsü kaçırmak ifadesi otobüsün türü hakkında bilgi vermemektedir. Ortaya çıkan bu belirsizlik katılımcıları şehir içi veya şehirlerarası bir otobüsü düşünmeye sevk etmiş olabilir. Haliyle, bir kişinin son anda otobüsü kaçırmasıyla ilgili durumdan keyif almak veya almamak otobüslerin türüne ve gelme sıklığına bağlı olarak değişim göstermiş ola-

bilir. Bu noktadan hareketle, bir üzüntünün veya talihsizliğin telafi edilebilen bir süreci içermeye ihtimali başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun seviyesini etkileyebilir. Bu bağlamda, 12. Maddenin ilgili ölçek modeli için uyumsuz bir bileşen haline geldiği düşünülmektedir. Dolayısıyla, elde edilen bulgular doğrultusunda ölçeğin Türkçe formundaki ilgili maddenin ölçekten çıkarılması ile birlikte oluşturulan modelin uyum indeksi değerlerinin daha sağlıklı sonuçlar verdiği tespit edilmiştir.

Ölçeğin faktörlerinin ölçeğin toplam puanı ile ilişkisi incelendiğinde hem iyicil hem de kötücül başkasının üzüntüsüne sevinme faktörü ile pozitif yönlü bir ilişkinin ortaya çıktığı görülmektedir. Ayrıca, ölçeğin faktörlerinin birbiri ile olan ilişkisi de beklenildiği gibi pozitif olarak bulunmuştur. Elde edilen bu bulguların orijinal ölçek çalışması ile tutarlı bir örüntü gösterdiği söylenebilir. Crysel (2014) yaptığı çalışmada iki faktör arasındaki korelasyon katsayısının orta düzeyde olduğunu belirtmektedir. Benzer şekilde, bu çalışma kapsamında ölçeğin faktörlerinin birbiriyle olan ilişkisinin orta düzeyde olduğu gösterilmiştir. Sonuç olarak, elde edilen bu bulgular Başkasının Üzüntüsüne Sevinme Ölçeği'nin Türkçe formunun yapısal olarak birbiriyle tutarlı ve istatistiksel olarak anlamlı olduğunu desteklemektedir.

Ölçeğin diğer yapılarla ilişkisine yönelik bulgular göstermektedir ki hem iyicil hem de kötücül başkasının üzüntüsüne sevinme duygusu ile empati arasında negatif yönlü bir ilişki vardır. Zira, empati süreci insanların karşısındaki kişinin içinde bulunduğu durumu onun bakış açısıyla değerlendirmesi anlamına geldiği için (Rogers, 1983) hedef kişiyle benzer duyguların hissedilmesi olasıdır. Özellikle, duygusal empati (Rogers, 1983) durumunda başına talihsiz veya kötü bir olay gelen biri karşısında gözlemci konumundaki kişilerin üzgün, keyifsiz ve mutsuz hissetmesi beklenir. Cıkara ve arkadaşları (2011b) tarafından yapılan çalışmada insanların başına gelen talihsiz durumlar karşısında empati ile ilişkili davranışların azaldığı ve başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun daha yoğun hissedildiği vurgulanmaktadır. Dolayısıyla, insanların tanık olduğu olaylardaki kişilerin bakış açılarını alma düzeyleri ile başkasının üzüntüsüne sevinme duygusu yakından ilişkilidir. Ayrıca, başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun iki faktörü ile haset arasında pozitif yönlü bir ilişki bulunmuştur. Alanyazındaki birçok çalışma bu bulguyu desteklemektedir (örn., Piskorz ve Piskorz, 2009; Smith ve ark., 1996; Van De Ven, 2014). İnsanların kendini bir diğeri ile karşılaştırmaya yönelik sahip olduğu eğilim (Festinger, 1954) haset duygusunun ortaya çıkması açısından oldukça önemlidir. Zira, insanın bir başka kişi ile sahip olduğu veya olmadığı şeyleri karşılaştır-

ması farklı duyguların ortaya çıkmasına neden olur (Dijkstra ve ark., 2008). Miceli ve Castelfranchi'ye (2007) göre haset insanlar için olumsuz ve istenmeyen bir duyguyu temsil etmektedir. Buna bağlı olarak, haset duygusu benliğe yönelik bir tehdit oluşturduğu için (Clanton, 2006) haset duyulan kişinin başına gelen talihsiz durumların onu gözlemleyen kişilerde sevinç veya keyif duygusu ortaya çıkarması mümkündür. Keza, van Dijk ve arkadaşları (2015) tarafından yapılan çalışmada başkasının üzütüsüne sevinme ve haset duygusunun birbiriyle yakından ilişkili olduğu bulunmuştur. Bu bilgilere paralel olarak, Crysel da (2014) yaptığı çalışmada hem iyicil hem de kötücül başkasının üzütüsüne sevinme duygusunun haset ile pozitif yönlü bir ilişkisi olduğunu vurgularken empati ile negatif yönlü bir ilişkiye sahip olduğunu vurgulamaktadır. Özetle, bu araştırmadan elde edilen bulgular ile alanyazındaki bulguların birbiriyle tutarlı olduğu görülmektedir.

Uyarlanan ölçeğin güvenilir bir ölçme aracı olup olmadığını değerlendirmek için iç tutarlığa ilişkin elde edilen analiz sonuçları önemlidir. Alanyazındaki bilgiler iç tutarlık katsayısının .70 ve üzerinde olmasını kabul edilebilir ve güvenilirliği destekleyen bir değer olarak göstermektedir (Cortina, 1993; Taber, 2018). Bu bilgiler ışığında, uyarlanan ölçeğin iç tutarlık katsayısının kabul edilebilir bir sınırdaki olduğu görülmektedir (Cronbach Alfa = .71). Ancak, orijinal ölçeğe kıyasla ilgili ölçeğin iç tutarlık katsayısının görece düşük olmasının nedenlerinden biri kültürel yapıdaki farklılık olabilir. Alanyazındaki bilgiler başkasının üzütüsüne sevinme duygusunun farklı kültürlerde farklı değerlendirildiğini ortaya koymaktadır (Aristoteles, M.Ö. 350/1954; Jung, 2017; Schopenhauer, 1851/2007). Orijinal çalışmanın bireyci kültürel özellikleri taşıyan bir toplumda yapılmasına kıyasla uyarlama çalışmasının özerk-ilişkili benlik yapısının desteklendiği kültürel özellikleri taşıyan bir toplumda (Kağıtçıbaşı, 1996) yapılması verilen tepkilerin farklılaşmasına yol açmış olabilir. Zira, özerk-ilişkisel benlik yapısı hem bireyselci hem de toplulukçu kültürün özelliklerini barındırmaktadır. Dolayısıyla, bu tür bir benlik yapısı başkasının üzütüsüne sevinmeye yönelik tepkilerin kabul edilebilir seviyede kalmasına neden olmuş olabilir.

Ölçeğin faktörlerine ilişkin yapılan iç tutarlık analizleri kötücül başkasının üzütüsüne sevinme faktörünün kabul edilen değer altında olduğunu göstermiştir (Cronbach Alfa = .62). Ancak, ilgili faktör değerinin kabul eşğine yakın olması incelenen bu faktördeki maddelerin içeriğine bağlı olabilir. Başka bir ifadeyle, kötücül başkasının üzütüsüne sevinme duygusu, iyicil başkasının üzütüsüne sevinme duygusuna kıyasla,

zarar görme açısında daha ciddi unsurları kapsamaktadır. Dolayısıyla, bir talihsizliğin sonucunda hedef kişinin gördüğü zararın artması başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun azalmasına yol açabilir. Bu konuyla ilişkili olarak Berndsen ve Feather (2016) yaptığı araştırmada hedef kişinin başına gelen talihsizlikteki zararın derecesi arttıkça başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun azaldığını ortaya çıkarmıştır. Bu bilgiler ışığında, kötücül başkasının üzüntüsüne sevinme faktörünün içerdiği maddeler göz önüne alındığında diğer faktöre kıyasla iç tutarlık için kabul edilen değer eşliğinin neden altında kaldığı anlaşılabilir.

Bu çalışmanın ulusal alanyazına katkıları göz önüne alındığında başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun bir kişilik özelliği olarak ele alınması açısından yapılan ilk çalışma olması niteliğiyle gelecekte yapılacak çalışmalar için önemli bir bakış açısı sağlayacaktır. Ölçeğin kolay ve hızlı uygulanabilir bir öz-bildirim ölçeği olmasıyla birlikte değerlendirilmesi de oldukça pratiktir. Bu nitelikler çerçevesinde ölçeğin gelecekte yapılacak diğer araştırmalarda da yaygın ve pratik bir biçimde kullanılabilir olması ilgili ölçek ile diğer ölçekler arasındaki ilişkilerin şekillenmesinde önemli bir yol gösterici olacaktır.

Crysel (2014) tarafından geliştirilen ölçeğin Türkçe formunun geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olabileceğine ilişkin bulgular elde edilmiştir. Ölçek son haliyle iki faktörden (iyicil ve kötücül) ve toplam 11 maddeden oluşmaktadır. Bu bilgiler ışığında, başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun artık bir kişilik özelliği olarak da değerlendirilebileceği sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırmanın örneklemini göz önüne alındığında cinsiyet açısından katılımcı sayısı birbirine yakın olmasına rağmen örneklemin sadece üniversite öğrencilerinden oluşması bulguların genellenebilirliği için bir sınırlılık yaratmaktadır. Bu bağlamda gelecek araştırmalarda örneklemini daha geniş tutmak adına öğrenci dışındaki diğer popülasyonları da araştırmaya dahil etmek genellenebilirlik düzeyini arttırabilir. Bu doğrultuda yaş aralığı genişletilebilir ve eğitim düzeyi incelenebilir. Araştırmadaki bir diğer sınırlılık ise ele alınan duygunun sosyal istenirliğe yatkınlığı olabilir. Nederhof (1985) sosyal istenirliğin insanlarda sosyal normlara uymaya ilişkin eğilimleri tetiklediğini belirtmektedir. Bu bilgidен hareketle, başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun toplum nezdinde hoş karşılanmadığı düşünüldüğünde (Kuipers, 2014) katılımcıların verdiği cevaplar bir yanlılık yaratabilir. Dolayısıyla, gelecek araştırmalarda verilerin daha sağlıklı olabilmesi adına sosyal istenirliği değerlendirebilecek ve kontrol edebilecek bir ölçeğin kullanımı faydalı olabilir.

Son olarak, yapılan çalışmalar başkasının üzüntüsüne sevinme ve karanlık üçlü (narsizm, psikopati ve makyavelizm) arasında pozitif yönlü bir ilişki olduğunu göstermektedir (James ve ark., 2014; Porter ve ark., 2014). Hatta, bir kişilik özelliği olarak sadizmin eklenmesi ile birlikte (Buckels ve ark., 2013) karanlık dördü haline gelen kavramın başkasının üzüntüsüne sevinme ile ilişkili olabileceği düşünülmektedir. Hem sadizmde hem de başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunda bir başka kişinin başına gelen kötü veya talihsiz bir durum söz konusu olabilir. Bunun üzerine, bazı araştırmacılar başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun bir tür sadizm olduğunu vurgulamaktadır (Stein, 1992). Ancak, Ben-Ze'ev'e (2014) göre başkasının üzüntüsüne sevinme bir duygu durumunu ifade etmekteyken sadizm bir tür davranışı ifade etmektedir. Dolayısıyla, gelecek araştırmalarda ilgili iki kavram arasındaki farklılıkları göz önüne almak kritik bir role sahip olabilir. Bu bağlamda hem sadizmin hem de başkasının üzüntüsüne sevinme duygusunun ayrı birer kişilik özelliği olduğunu göstermek adına sadizm ölçekleri (O'meara ve ark., 2011; Paulhus ve Jones, 2015; Plouffe ve ark., 2017) ve bu çalışma kapsamında uyarlanması yapılan ölçek kullanılabilir.

Hakem Değerlendirmesi: Dış bağımsız.

Çıkar Çatışması: Yazarlar çıkar çatışması bildirmemiştir.

Finansal Destek: Yazarlar bu çalışma için finansal destek almadığını beyan etmiştir.

Yazar Katkıları: Çalışma Konsepti/Tasarım- M.C.S., Y.A.; Veri Toplama- M.C.S., Y.A.; Veri Analizi/Yorumlama- M.C.S., Y.A.; Yazı Taslağı- M.C.S., Y.A.; İçeriğin Eleştirel İncelemesi- M.C.S., Y.A.; Son Onay ve Sorumluluk- M.C.S., Y.A.

Peer-review: Externally peer-reviewed.

Conflict of Interest: The authors have no conflict of interest to declare.

Grant Support: The authors declared that this study has received no financial support.

Author Contributions: Conception/Design of Study- M.C.S., Y.A.; Data Acquisition- M.C.S., Y.A.; Data Analysis/ Interpretation- M.C.S., Y.A.; Drafting Manuscript- M.C.S., Y.A.; Critical Revision of Manuscript- M.C.S., Y.A.; Final Approval and Accountability- M.C.S., Y.A.

Kaynakça/References

- Aristoteles. (1954). *The rhetoric and the poetics of Aristotle*. (W. R. Roberts, Çev.). Modern Library. (Orijinal eserin basım tarihi MÖ 350).
- Berndsen, M. ve Feather, N. T. (2016). Reflecting on schadenfreude: Serious consequences of a misfortune for which one is not responsible diminish previously expressed schadenfreude; the role of immorality appraisals and moral emotions. *Motivation and Emotion*, 40(6), 895-913. <https://doi.org/10.1007/s11031-016-9580-8>
- Berndsen, M., Thomas, E. F., McGarty, C., Bliuc, A. M. ve Hendres, D. M. (2017). Glorifying national identification increases schadenfreude about asylum seekers when they are a threat, not entitled to seek asylum, and blamed for their adversity. *Comprehensive Results in Social Psychology*, 2(2-3),

- 166-198. <https://doi.org/10.1080/23743603.2017.1360573>
- Berndsen, M., Tiggemann, M. ve Chapman, S. (2017). "It wasn't your fault, but": Schadenfreude about an undeserved misfortune. *Motivation and Emotion*, 41(6), 741-748. <https://doi.org/10.1007/s11031-017-9639-1>
- Bers, S. A. ve Rodin, J. (1984). Social-comparison jealousy: A developmental and motivational study. *Journal of Personality and Social Psychology*, 47(4), 766. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.47.4.766>
- Brambilla, M. ve Riva, P. (2017). Predicting pleasure at others' misfortune: Morality trumps sociability and competence in driving deservingness and schadenfreude. *Motivation and Emotion*, 41(2), 243-253. <https://doi.org/10.1007/s11031-016-9594-2>
- Brigham, N. L., Kelso, K. A., Jackson, M. A. ve Smith, R. H. (1997). The roles of invidious comparisons and deservingness in sympathy and schadenfreude. *Basic and Applied Social Psychology*, 19(3), 363-380. https://doi.org/10.1207/s15324834basp1903_6
- Buunk, A. P., Cohen-Schotanus, J. ve van Nek, R. H. (2007). Why and how people engage in social comparison while learning social skills in groups. *Group Dynamics: Theory, Research, and Practice*, 11(3), 140. <https://doi.org/10.1037/1089-2699.11.3.140>
- Büyüköztürk, Ş. (2007). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı*. Pegem A Yayıncılık.
- Cikara, M. (2015). Intergroup Schadenfreude: Motivating participation in collective violence. *Current Opinion in Behavioral Sciences*, 3, 12-17. <https://doi.org/10.1016/j.cobeha.2014.12.007>
- Cikara, M., Botvinick, M. M. ve Fiske, S. T. (2011a). Us versus them: Social identity shapes neural responses to intergroup competition and harm. *Psychological Science*, 22(3), 306-313. <https://doi.org/10.1177/0956797610397667>
- Cikara, M., Bruneau, E., Van Bavel, J. J. ve Saxe, R. (2014). Their pain gives us pleasure: How intergroup dynamics shape empathic failures and counter-empathic responses. *Journal of Experimental Social Psychology*, 55, 110-125. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2014.06.007>
- Cikara, M., Bruneau, E. G. ve Saxe, R. R. (2011b). Us and them: Intergroup failures of empathy. *Current Directions in Psychological Science*, 20(3), 149-153. <https://doi.org/10.1177/0963721411408713>
- Cikara, M. ve Fiske, S. T. (2014). Stereotypes and schadenfreude. W. W. Dijk ve J. W. Ouwerkerk (Ed.), *Schadenfreude: Understanding pleasure at the misfortune of others* (s. 151-169) içinde. Cambridge University Press.
- Clanton, G. (2006). Jealousy and envy. J. E. Sets ve J. H. Turner (Ed.), *Handbook of the sociology of emotions* (s. 410-442) içinde. Springer.
- Combs, D. J. Y., Powell, C. A. J., Schurtz, D. R. ve Smith, R. H. (2009). Politics, schadenfreude, and ingroup identification: The sometimes happy thing about a poor economy and death. *Journal of Experimental Social Psychology*, 45(4), 635-646. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2009.02.009>
- Cortina, J. M. (1993). What is coefficient alpha? An examination of theory and applications. *Journal of Applied Psychology*, 78(1), 98. <https://doi.org/10.1037/0021-9010.78.1.98>
- Crusius, J. ve Lange, J. (2014). What catches the envious eye? Attentional biases within malicious and benign envy. *Journal of Experimental Social Psychology*, 55, 1-11. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2014.05.007>
- Crysel, L. (2014). *Schadenfreude and the spread of a politician's misfortune* (Doktora tezi). University of Florida.
- Çırpan, Y. ve Özdoğru, A. A. (2017). Turkish adaptation of BeMaS Benign and Malicious Envy Scale: Transliteration equivalence, reliability and validity study. *Anatolian Journal of Psychiatry*, 18(6), 577-585.

- Dalakas, V. ve Melancon, J. P. (2012). Fan identification, Schadenfreude toward hated rivals, and the mediating effects of Importance of Winning Index (IWIN). *Journal of Services Marketing*, 26(1), 51-59. <https://doi.org/10.1108/08876041211199724>
- Demir, E. ve Rigoni, U. (2017). You lose, I feel better: Rivalry between soccer teams and the impact of schadenfreude on stock market. *Journal of Sports Economics*, 18(1), 58-76. <https://doi.org/10.1177/1527002514551801>
- Dijkstra, P., Kuyper, H., Van der Werf, G., Buunk, A. P. ve van der Zee, Y. G. (2008). Social comparison in the classroom: A review. *Review of Educational Research*, 78(4), 828-879. <https://doi.org/10.3102/0034654308321210>
- Dvash, J. ve Shamay-Tsoory, S. G. (2011). Envy and schadenfreude: The neural correlates of competitive emotions. R. Ebstein, S. G. Shamay-Tsoory ve S. H. Chew (Ed.), *From DNA to social cognition* (s. 139-155) içinde. Wiley-Blackwell.
- Erzi, S. (2019). Yardım davranışlarının schadenfreude, benlik saygısı ve benlik tehdit algısı bakımından incelenmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 27(3), 1015-1021. <https://doi.org/10.24106/kefdergi.2369>
- Erzi, S. (2020). Dark Triad and schadenfreude: Mediating role of moral disengagement and relational aggression. *Personality and Individual Differences*, 157, 109827. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2020.109827>
- Feather, N. T. (2008). Effects of observer's own status on reactions to a high achiever's failure: Deservingness, resentment, schadenfreude, and sympathy. *Australian Journal of Psychology*, 60(1), 31-43. <https://doi.org/10.1080/00049530701458068>
- Feather, N. T. (2012). Tall poppies, deservingness and schadenfreude. *Psychologist*, 25(6), 434-437.
- Feather, N. T. (2014). Deservingness and schadenfreude. W. W. Dijk ve J. W. Ouwerkerk (Ed.), *Schadenfreude: Understanding pleasure at the misfortune of others* (s. 29-57) içinde. Cambridge University Press.
- Feather, N. T. ve McKee, I. R. (2014). Deservingness, liking relations, schadenfreude, and other discrete emotions in the context of the outcomes of plagiarism. *Australian Journal of Psychology*, 66(1), 18-27. <https://doi.org/10.1111/ajpy.12030>
- Feather, N. T. ve Nairn, K. (2005). Resentment, envy, schadenfreude, and sympathy: Effects of own and other's deserved or undeserved status. *Australian Journal of Psychology*, 57(2), 87-102. <https://doi.org/10.1080/00049530500048672>
- Feather, N. T. ve Sherman, R. (2002). Envy, resentment, schadenfreude, and sympathy: Reactions to deserved and undeserved achievement and subsequent failure. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 28(7), 953-961. <https://doi.org/10.1177/014616720202800708>
- Festinger, L. (1954). A theory of social comparison processes. *Human Relations*, 7(2), 117-140. <https://doi.org/10.1177/001872675400700202>
- Greitemeyer, T., Osswald, S. ve Brauer, M. (2010). Playing prosocial video games increases empathy and decreases schadenfreude. *Emotion*, 10(6), 796-802. <https://doi.org/10.1037/a0020194>
- Heider, F. (1958). *The psychology of interpersonal relations*. Wiley.
- James, S., Kavanagh, P. S., Jonason, P. K., Chonody, J. M. ve Scrutton, H. E. (2014). The Dark Triad, schadenfreude, and sensational interests: Dark personalities, dark emotions, and dark behaviors. *Personality and Individual Differences*, 68, 211-216. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2014.04.020>
- Jung, K. (2017). Happiness as an additional antecedent of schadenfreude. *Journal of Positive Psychology*, 12(2), 186-196. <https://doi.org/10.1080/17439760.2016.1173224>
- Kağıtçıbaşı, C. (1996). The autonomous-relationalself: A new synthesis. *European Psychologist*, 1(3), 180-186. <https://doi.org/10.1027/1016-9040.1.3.180>

- Kim, J. J. ve Kim, J. (2018). Effects of social identity and schadenfreude on attitude toward brand sponsoring an instant replay review: The moderating role of rivalry and suspense. *Journal of Consumer Behaviour*, 17(6), 542-552. <https://doi.org/10.1002/cb.1738>
- Krizan, Z. ve Johar, O. (2012). Envy divides the two faces of narcissism. *Journal Of Personality*, 80(5), 1415-1451. <https://doi.org/10.1111/j.1467-6494.2012.00767.x>
- Kuipers, G. (2014). Schadenfreude and social life: A comparative perspective on the expression and regulation of mirth at the expense of others. W. W. Dijk ve J. W. Ouwerkerk (Ed.), *Schadenfreude. Understanding pleasure at the misfortune of others* (s. 259-294) içinde. Cambridge University Press.
- Lange, J. ve Crusius, J. (2015). Dispositional envy revisited: Unraveling the motivational dynamics of benign and malicious envy. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 41(2), 284-294. <https://doi.org/10.1177/0146167214564959>
- Leach, C. W. ve Spears, R. (2009). Dejection at in-group defeat and schadenfreude toward second- and third-party out-groups. *Emotion*, 9(5), 659-665.
- Lehr, S. A., Ferreira, M. L. ve Banaji, M. R. (2019). When outgroup negativity trumps ingroup positivity: Fans of the Boston Red Sox and New York Yankees place greater value on rival losses than own-team gains. *Group Processes and Intergroup Relations*, 22(1), 26-42. <https://doi.org/10.1177/1368430217712834>
- Nederhof, A. J. (1985). Methods of coping with social desirability bias: A review. *European Journal of Social Psychology*, 15(3), 263-280. <https://doi.org/10.1002/ejsp.2420150303>
- Nietzsche, F. (2012). *Ahlakın soykütüğü: Bir polemik.* (Z. Alangoya, Çev.). Kabcacı Yayınları. (Orijinal Basım Yılı 1887).
- O'Meara, A., Davies, J. ve Hammond, S. (2011). The psychometric properties and utility of the Short Sadistic Impulse Scale (SSIS). *Psychological Assessment*, 23(2), 523. <https://doi.org/10.1037/a0022400>
- Ouwerkerk, J. W. ve Van Dijk, W. W. (2014). Intergroup rivalry and schadenfreude. W. W. Dijk ve J. W. Ouwerkerk (Ed.), *Schadenfreude: Understanding pleasure at the misfortune of others* (s. 186-199) içinde. Cambridge University Press.
- Ouwerkerk, J. W., van Dijk, W. W., Vonkeman, C. C. ve Spears, R. (2018). When we enjoy bad news about other groups: A social identity approach to out-group schadenfreude. *Group Processes and Intergroup Relations*, 21(1), 214-232. <https://doi.org/10.1177/1368430216663018>
- Pancer, E., McShane, L. ve Poole, M. (2017). Schadenfreude and product failures: The role of product deservingness and product status. *Journal of Marketing Management*, 33(15-16), 1236-1255. <https://doi.org/10.1080/0267257X.2017.1381639>
- Parkinson, B. (1996). Emotions are social. *British Journal of Psychology*, 87(4), 663-683. <https://doi.org/10.1111/j.2044-8295.1996.tb02615.x>
- Paulhus, D. L. ve Jones, D.N. (2015). Measures of dark personalities. G. J. Boyle, D. H. Saklofske ve G. Matthews (Ed.), *Measures of personality and social psychological constructs* (s. 562-594) içinde. Academic Press.
- Paulus, F. M., Müller-Pinzler, L., Stolz, D. S., Mayer, A. V., Rademacher, L. ve Krach, S. (2018). Laugh or cringe? Common and distinct processes of reward-based schadenfreude and empathy-based fremdscham. *Neuropsychologia*, 116, 52-60. <https://doi.org/10.1016/j.neuropsychologia.2017.05.030>
- Phillips-Melancon, J. ve Dalakas, V. (2014). Brand rivalry and consumers' Schadenfreude: The case of Apple. *Services Marketing Quarterly*, 35(2), 173-186.

- Pinker, S. (1997). *How the mind works*. NY: Norton.
- Piskorz, J. E. ve Piskorz, Z. (2009). Situational determinants of envy and schadenfreude. *Polish Psychological Bulletin*, 40(3), 137-144. <https://doi.org/10.2478/s10059-009-0030-2>
- Plouffe, R. A., Saklofske, D. H. ve Smith, M. M. (2017). The assessment of sadistic personality: Preliminary psychometric evidence for a new measure. *Personality and Individual Differences*, 104, 166-171. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2016.07.043>
- Porter, S., Bhanwer, A., Woodworth, M. ve Black, P. J. (2014). Soldiers of misfortune: An examination of the Dark Triad and the experience of schadenfreude. *Personality and Individual Differences*, 67, 64-68. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2013.11.014>
- Rogers, C. R. (1983). Empatik olmak değeri anlaşılmamış bir varoluş şeklidir [Empathic: An unappreciated way of being]. (F. Akkoyun, Çev.). *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 16(1), 103-124.
- Salovey, P. ve Rodin, J. (1984). Some antecedents and consequences of social-comparison jealousy. *Journal of personality and Social Psychology*, 47(4), 780. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.47.4.780>
- Schaubroeck, J. ve Lam, S. S. K. (2004). Comparing lots before and after: Promotion rejectees' invidious reactions to promotees. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 94, 33-47. <https://doi.org/10.1016/j.obhdp.2004.01.001>
- Schopenhauer, A. (2007). *Parerga ile Paralipomena: Ya da kısa felsefe denemeleri*. (L. Özşar, Çev.). Biblos Kitabevi. (Orijinal Basım Yılı 1851).
- Smith, R. H. (2000). Assimilative and contrastive emotional reactions to upward and downward social comparisons. J. Suls ve L. Wheeler (Ed.), *Handbook of social comparison: Theory and research* (s. 173-200) içinde. Kluwer Academic Publishers.
- Smith, R. H., Turner, T. J., Garonzik, R., Leach, C. W., Urch-Druskat, V. ve Weston, C. M. (1996). Envy and schadenfreude. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 22(2), 158-168. <https://doi.org/10.1177/0146167296222005>
- Spears, R. (2013). Evidence for group-based schadenfreude from the gender domain: From intragroup to intergroup rivalry. *TPM - Testing, Psychometrics, Methodology in Applied Psychology*, 20(4), 301-311. <https://doi.org/10.4473/TPM20.4.1>
- Spears, R. ve Leach, C. W. (2009). Why neighbors don't stop the killing: The role of group-based schadenfreude. V. M. Esses ve R. A. Vernon (Ed.), *Explaining the breakdown of ethnic relations: Why neighbors kill* (s. 93-120) içinde. Blackwell Pub.
- Spreng, R. N., McKinnon, M. C., Mar, R. A. ve Levine, B. (2009). The Toronto Empathy Questionnaire: Scale development and initial validation of a factor-analytic solution to multiple empathy measures. *Journal of Personality Assessment*, 91(1), 62-71. <https://doi.org/10.1080/00223890802484381>
- Stein, R. (1992). Schadenfreude: A reply to Ben-Ze'ev. *Iyyun: The Jerusalem Philosophical Quarterly*, 41, 83-92.
- Sung, H., Mills, B. M. ve Tainsky, S. (2017). From schadenfreude to mitfreude? Estimating viewership loss and rivalrous relationships in otherwise neutral markets. *Sport Management Review*, 20(2), 159-169. <https://doi.org/10.1016/j.smr.2016.08.006>
- Taber, K. S. (2018). The use of Cronbach's alpha when developing and reporting research instruments in science education. *Research in Science Education*, 48(6), 1273-1296. <https://doi.org/10.1007/s11165-016-9602-2>
- Tesser, A. ve Campbell, J. (1980). Self-definition: The impact of the relative performance and similarity

- of others. *Social Psychology Quarterly*, 43(3), 341-347. <https://doi.org/10.2307/3033737>
- Torun, G. (2012). *Sosyal kimliğin kıskançlık ve başkasının üzüntüsüne sevinme üzerindeki etkileri*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Hacettepe Üniversitesi.
- Totan, T., Doğan, T. ve Sapmaz, F. (2012). The Toronto Empathy Questionnaire: Evaluation of psychometric properties among turkish university students. *Eurasian Journal of Educational Research*, 46, 179-198.
- Van de Ven, N. (2014). Malicious envy and schadenfreude. W. W. Dijk ve J. W. Ouwerkerk (Ed.), *Schadenfreude: Understanding pleasure at the misfortune of others* (s. 110-117) içinde. Cambridge University Press.
- van Dijk, W. W. ve Ouwerkerk, J. W. (2014). *Schadenfreude: Understanding pleasure at the misfortune of others*. Cambridge University Press.
- van Dijk, W. W., Ouwerkerk, J. W. ve Goslinga, S. (2009). The impact of deservingness on schadenfreude and sympathy: Further evidence. *Journal of Social Psychology*, 149(3), 390-392. <https://doi.org/10.3200/SOCP.149.3.390-392>
- van Dijk, W. W., Ouwerkerk, J. W., Goslinga, S. ve Nieweg, M. (2005). Deservingness and Schadenfreude. *Cognition and Emotion*, 19(6), 933-939. <https://doi.org/10.1080/02699930541000066>
- van Dijk, W. W., Ouwerkerk, J. W., Smith, R. H. ve Cikara, M. (2015). The role of self-evaluation and envy in schadenfreude. *European Review of Social Psychology*, 26(1), 247-282. <https://doi.org/10.1080/10463283.2015.1111600>
- Watanabe, H. (2018). Sharing schadenfreude and late adolescents' self-esteem: Does sharing schadenfreude of a deserved misfortune enhance self-esteem? *International Journal of Adolescence and Youth*, 24(4), 438-446. <https://doi.org/10.1080/02673843.2018.1554500>
- Wills, T. A. (1981). Downward comparison principles in social psychology. *Psychological Bulletin*, 90(2), 245. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.90.2.245>
- Yeniay, Y. (2012). *Sosyal kimlik ile algılayan ve algılananın cinsiyetinin başkasının üzüntüsüne sevinme eğilimi üzerindeki etkileri* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Hacettepe Üniversitesi.